

sin gode Orden, at vi søge at bøde paa det urigtige gennem disse Forslag.

N. C. Jensen: Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger om de foreliggende Lovforslag. Jeg kan for mit Vedkommende springe en hver som helst Detailbehandling over, idet jeg i det væsentlige og saa at sige i det hele kan give min fulde Tilslutning til de Udtalelser, der faldt i den Retning fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) i Gaar; det glædede mig overordentlig at høre den interessante Maade, hvorpaa han i det hele taget omtalte Skattelovens historiske Gang, og jeg er saa fuldstændig enig med ham i, at det var et væsentligt Fejlgreb i alt Fald ogsaa fra mit Synspunkt, at man i sin Tid her i dette Ting overhuggede den Forbindelse, der var mellem den direkte og den indirekte Beskatning. Men dette er der jo intet at gøre ved nu. De Skatte-love, som foreligge her, foreligge jo nu som et enkelt Led for sig, og vi have i det lange Løb maattet erkende mere og mere, at det ikke lod sig gøre at gaa andre Veje end netop den at søge Løsningen, saaledes som den nu foreligger, i Form af disse Forslag. Det kan være ganske haabløst — det indrømmer jeg fuldt ud — at udtale sine Betæneligheder over for forskellige Ting i de foreliggende Lovforslag, da det jo synes givet, at, saaledes som de nu en Gang ere affattede efter Overenskomst mellem det ledende Flertal her og det ledende Flertal i det andet Ting, maa de vedtages her. Eftersom de nu en Gang ere vedtagne ved denne Overenskomst, maa de ogsaa vedtages her. Naar man desuagtet ønsker at gøre sine Betragtninger angaaende de Betæneligheder, man kan have ved forskellige Punkter, synes det jo ret naturligt, at man gør det, uagtet man, som f. Eks. jeg for mit Vedkommende, slutter mig til det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) i Gaar: at naar man staar over for enten at vedtage eller forkaste disse Lovforslag saaledes, som de nu en Gang ere affattede, foretrækker man at stemme for dem, og man gør det saa meget mere med Glæde i Aar, som de paa ret væsentlige Punkter indeholde Forbedringer i den Retning, som særlig er bleven ønsket af disse to nævnte Meningsfæller og mig.

Jeg skal dernæst kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger til de Lov-

forslag, der her foreligge. Man har fremsat visse Betæneligheder om, at det ikke var rigtigt, at man var gaaet til Beskatning af Aktieselskaber, det, som blev forkastet her i dette Ting i Fjor. Man er fra forskellige Sider, ogsaa fra den højtærede Finansministers, saavel som fra den ærede Ordførers Side, men i øvrigt særlig fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) og Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), draget meget stærkt til Felts derimod og har sagt, at det var en saare uretfærdig Beskatning. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at det forekommer mig aldeles umotiveret at sige dette. Man motiverer det med, at det er en dobbelt Beskatning. Ja vel, lad det være en dobbelt Beskatning, men mon ikke ogsaa Ejendomsskylden bliver en dobbelt Beskatning? Er det ikke det, der er klaget over i det lange Løb under det gamle Skattesystem, at den, som havde en Kapital og sætter den i et Aktieforetagende, som gav gode Renter, var fri for at svare Skat til Staten af denne Kapital, hvorimod han, hvis han anbragte sin Kapital i en Landejendom, maatte betale Skat af den. Det er jo kun det samme om igen her. Naar en Mand sætter sin Kapital i en Ejendom og maa betale Ejendomsskyld ogsaa af denne Kapital, svarer dette jo ganske til, at den Mand, der sætter sine Penge i et Aktieforetagende, ogsaa bør betale Skat deraf til Staten; saa meget mere som man gør den Undtagelse, at man ved Aktieselskaber fritager de første 4 pCt. for Skat. Nej, det forekommer mig at være en betydelig Gevinst og letter i alt Fald for mit Vedkommende ikke saa lidt til, at jeg med langt større Glæde i Aar end i Fjor kan stemme for dette Lovforslag. Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) angaaende Ejendomsskyld af kommunale Ejendomme. Det forekommer mig ret urimeligt, at man i Overenskomsten er kommen til det Resultat, at de kommunale Ejendomme i Byerne, saa snart der ikke i dem drives Landbrug, Havebrug eller Skovbrug som væsentligste Erhverv, skulle være fri. Man kan sige, at det for Landkommunernes Vedkommende vilde spille en saare ringe Rolle, om man ogsaa havde fritaget deres Ejendomme, der jo ikke ere saa overdrevent mange, de forskellige Fattiggaarde osv., men Urime-ligheden fremkommer derved, at man beholder netop disse Ejendomme og siger, at de ere pligtige at svare Ejendomsskyld